

KONINKLIJK BESLUIT HOUDENDE MAATREGELEN TOT VOORKOMING VAN TRICHOMONIASE EN VIBRIOSE BIJ HET RUNDVEE, VEROORZAAKT DOOR TRICHOMONAS-FOETUS OF DOOR VIBRIO-FOETUS 12.07.1971 (B.S. 27.10.1971)

Art. 1. Trichomoniasis en vibriose bij het rundvee, veroorzaakt door trichomonas-foetus of door vibrio-foetus, zijn gerangschikt onder de besmettelijke ziekten bedoeld bij artikel 319 van het Strafwetboek, waarvan aangifte moet worden gedaan.

Art. 2. Bij de aangifte van de in artikel 1 bepaalde ziekten moeten worden opgegeven het aantal dieren die ervan verdacht zijn door die ziekten te zijn aangetast en het aantal geslachtsrijpe runderen die zich op het bedrijf bevinden of er toe behoren.

Art. 3. De burgemeester laat onmiddellijk de aangifte inschrijven in het register bepaald bij artikel 13, van het koninklijk besluit van 20 september 1883 houdende reglement van algemeen bestuur van de diergeneeskundige politie, en verwittigt tegelijkertijd de inspecteur-dierenarts.

Art. 4. De eigenaar of houder van runderen die voor openbare dekdiensdienst worden gebruikt of waarop openbare dekdiensdienst wordt verricht, die aangifte van één van de bij artikel 1 van dit besluit bepaalde ziekten heeft gedaan, moet van de bij artikel 2 bedoelde runderen die de inspecteur-dierenarts aanduidt, de voor het onderzoek op die ziekten nodige stoffen door een hiervoor door de Minister van Landbouw erkende doctor in de diergeneeskunde afnemen en daaraan zijn medewerking verlenen.

Tenzij het resultaat van de eerste of van de tweede ontleding al positief is, behelst het bij het eerste lid bedoelde onderzoek de ontleding van op drie verschillende tijdstippen afgenomen stoffen; elk van de drie afnemingen geschiedt met een tussentijd van minstens achtenveertig uren.

De afgenomen stoffen worden onmiddellijk overgebracht ofwel naar het opsporingscentrum van de provincie, bedoeld bij artikel 11, van het koninklijk besluit van 8 september 1969 betreffende de bestrijding van runderbrucellose, ofwel naar het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek, ofwel naar een universitair laboratorium voor diergeneeskunde, ofwel naar een laboratorium van een erkende provinciale vereniging voor kunstmatige inseminatie.

Van de ontledingsbulletins wordt het origineel door bemiddeling van de behandelende dierenarts aan de betrokken eigenaar of houder medegegeeld, het dubbel naar de inspecteur-dierenarts gestuurd en de stam op het laboratorium bewaard.

De Minister van Landbouw kan, binnen de perken der begrotingskredieten, al of een gedeelte van de kosten van de op grond van dit artikel uitgevoerde onderzoeken aan de betrokkenen terugbetalen, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten die hij bepaalt.

Art. 5. Aan de eigenaar of houder van runderen die voor openbare dekdiensdienst worden gebruikt of waarop openbare dekdiensdienst wordt verricht en die moeten worden beschouwd als verdacht door één van de bij artikel 1 bepaalde ziekten te zijn aangetast, kan de inspecteur-dierenarts, wat betreft de dieren die hij aanduidt, de bij artikel 4, eerste lid, bedoelde verplichting eveneens opleggen onverminderd de toepassing van artikel 1. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 4, tweede, derde, vierde en vijfde lid, van toepassing.

Moeten worden beschouwd als verdacht door één van de bij artikel 1 bepaalde ziekten te zijn aangetast:

1. de vrouwelijke runderen die door een aangetaste stier werden gedekt, tenzij zij na die dekking een normale dracht hebben gehad;
2. de stieren die aangetaste vrouwelijke runderen hebben gedekt.

Zijn aangetast door één van de bij artikel 1 bepaalde ziekten in de zin als bedoeld in het voorgaande lid, de stieren en vrouwelijke runderen waarop levende trichomonas-foetus of vibrio-foetus werden gevonden, totdat hun genezing is vastgesteld, overeenkomstig artikel 8, §§ 2 en 3.

Art. 6. Totdat het resultaat van het onderzoek aan de betrokken eigenaar of houder overeenkomstig artikel 4, vierde lid is medegegeeld geworden, mogen de runderen waaromtrent met toepassing van artikel 4 of 5 het bij die artikelen bedoelde onderzoek wordt verricht, in geen geval dekken noch gedekt worden, noch het bedrijf waartoe zij behoren, verlaten.

Art. 7. Elke aangetaste stier wordt na de therapeutische behandeling aan een nacontrole onderworpen.

Die nacontrole behelst drie onderzoeken waarvan het eerste ten vroegste de 16e dag na het beëindigen van de behandeling en de twee andere met een tussentijd van minstens zeven dagen plaatshebben.

Artikel 4, derde, vierde en vijfde lid, is op die onderzoeken toepasselijk.

Het dier kan enkel als genezen worden beschouwd wanneer het resultaat van elk van de drie overeenkomstig het tweede lid uitgevoerde onderzoeken negatief is.

Art. 8. § 1. Indien uit het bij artikelen 4 en 5 bedoelde onderzoek is gebleken dat een rund door één van de bij artikel 1 bepaalde ziekten is aangetast, wordt de eigenaar of houder ervan door de inspecteur-dierenarts, bij een

ter post aangetekende brief met ontvangstmelding, ervan verwittigd dat dit dier niet meer voor openbare dekdiensmag mag worden gebruikt of niet meer ter openbare dekking mag worden aangeboden.

In dat geval mag het dier bovendien het bedrijf waartoe het behoort niet verlaten tenzij om naar een slachthuis of, voor behandeling, naar een hiervoor door de Minister van Landbouw erkende inrichting te worden gevoerd.

Het vervoer van een dier naar een in het voorgaande lid bedoelde inrichting of naar een slachthuis, is aan de voorafgaande en schriftelijke toelating van de inspecteur-dierenarts onderworpen.

§ 2. De stier mag opnieuw voor openbare dekdiensmag worden gebruikt en het bedrijf waartoe hij behoort, vrij verlaten, nadat de inspecteur-dierenarts heeft vastgesteld dat het dier genezen is, op grond van een getuigschrift dat hem door de dierenarts die de therapeutische behandeling en de vereiste nacontrole heeft uitgevoerd is overhandigd of gestuurd geworden. De opheffing van het verbod van openbare dekdiensmag en van verlaten van het bedrijf wordt door dezelfde ambtenaar bij een ter post aangetekende brief aan de betrokkene eigenaar of houder medegedeeld.

§ 3. Het vrouwelijk rund mag opnieuw ter openbare dekking worden aangeboden en het bedrijf waartoe het behoort, vrij verlaten, nadat het een normale, door kunstmatige inseminatie verwerkte dracht heeft gehad. Die normale, door kunstmatige inseminatie verwerkte dracht wordt, na de verlossing, bevestigd door de inseminator. Heeft het vrouwelijk rund, na dekking door een stier die door één van de bij artikel 1 bepaalde ziekten was aangetast, toch een normale dracht gehad, dan mag het, na de verlossing, eveneens opnieuw ter openbare dekking worden aangeboden. Die normale dracht wordt bevestigd door de dierenarts die het dier bij de verlossing heeft bijgestaan, of door de eigenaar of houder van het dier schriftelijk aan de inspecteur-dierenarts medegedeeld.

§ 4. Afschrift van de bij §§ 1 en 2 bedoelde mededelingen wordt gestuurd aan de burgemeester en aan de rijksveeteeltconsulent.

Art. 9. In de bij artikel 8, § 1, bepaalde brief nodigt de inspecteur-dierenarts de eigenaar of houder van een aangetaste stier uit, om hem binnen vijf dagen na ontvangst van die brief, het dekboek van de stier, bepaald bij artikel 17, van het koninklijk besluit van 29 maart 1963 betreffende de verbetering van het rundveeras en houdende algemeen reglement op de toelagen aan de rundveeteeltmaatschappijen, ter inzage te overhandigen.

Art. 10. Onverminderd het bepaalde in artikel 8, is het de eigenaar of houder van één of meer stieren die voor openbare dekdiensmag worden gebruikt, die de bij artikelen 4, 5 en 9 gestelde verplichtingen niet nakomt, verboden welkdanige stier ook van zijn bedrijf nog voor openbare dekdiensmag te gebruiken totdat de nodige onderzoeken zijn verricht en uit deze is gebleken dat geen enkele stier van zijn bedrijf door de bij artikel 1 bepaalde ziekten is aangetast, en de inspecteur-dierenarts het in dit lid bedoelde verbod heeft opgeheven.

Zowel het verbod van openbare dekdiensmag als de opheffing van dat verbod worden door de inspecteur-dierenarts bij een ter post aangetekende brief aan de betrokken eigenaar of houder medegedeeld.

Afschrift van de in het voorgaande lid bedoelde mededelingen wordt gestuurd aan de burgemeester, aan de rijksveeteeltconsulent en aan de inspecteur-generaal van de diergeneeskundige inspectie.

Art. 11. Elk dringend geval dat niet bij dit besluit is bepaald, wordt door de inspecteur-dierenarts beslecht.

Art. 12. Onverminderd de toepassing van de artikelen 319, 320 en 321 van het Strafwetboek, wordt overtreding van dit besluit gestraft met de straffen bepaald bij de wet van 20 juli 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren.

Art. 13. Onze Minister van Landbouw is belast met de uitvoering van dit besluit.